

Nr 191.

Af herr **Hagberg**, om skrifvelse till *Kungl. Maj:t* angående utdelande till Riksdagens ledamöter af *Svensk författningssamling m. m.*

Till Riksdagens ledamöter utdelas en stor myckenhet officiella trycksaker, såsom Riksdagens protokoll med bihang, den officiella statistiken, ämbetsverkens årsredogörelser m. m., hvilket allt är af stort värde för hvarje riksdagsman, som vill taga en noggrann kännedom om samhällsförhållandena.

En officiell publikation, som borde finnas med bland dessa utdelade trycksaker, saknas emellertid, nämligen »Svensk författningssamling».

Då Riksdagens uppgift ju bland annat är att tillsammans med Konungen stifta lagar för landets inbyggare, bör, synes det mig, en medlem af den lagstiftande församlingen framför de flesta andra sättas i tillfälle att följa lagstiftningsarbetets gång. För hvarje år beslutar Riksdagen nya lagar samt gamla lagars upphörande eller förändring, hvilka beslut Konungen sedan antingen bifaller eller vägrar att samtycka till. I fråga om sådant, som rör Konungens ekonomiska lagstiftningsrätt, framställer ju också Riksdagen en mängd önskemål: väcker frågor om förändring, förklaring eller upphörande af lagar, som röra rikets allmänna hushållning, om nya sådana lagars stiftande samt om grunderna för allmänna inrättningar af alla slag. Det måste gifvetvis vara af allra största intresse och nytta för Riksdagens medlemmar att få en exakt kännedom om de resultat, som blifva följden af sådana Riksdagens beslut och framställningar. Och så vidt jag vet, kan sådan kännedom icke erhållas bättre och fullständigare än genom att taga del af innehållet uti »Svensk författningssamling».

Denna publikation utgår redan förut i en ganska stor upplaga, bortåt 8,000 ex. Den ojämförligt största delen häraf utsändes till *äm-*
Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 4 saml. 67 häft. (Nr 191—193). 1

betsverk, domstolar, ämbets- och tjänstemän samt till pastorsämbeten och kommunalordförande m. fl. Att nu låta äfven Riksdagens ledamöter erhålla publikationerna i fråga skulle medföra en jämförelsevis obetydlig ökning af upplagan. En del af Riksdagens ledamöter erhålla i egenskap af ämbets- och tjänstemän eller kommunalordförande de båda samlingarna och äro därför icke i behof af att komma i åtnjutande af den här föreslagna utdelningen. De kunna därför lämnas ur räkningen. Vid hvarje riksdags början kunde genom anteckning å lista eller genom utlagda rekvisitionssedlar utrönas hur många ex., som för Riksdagens ledamöter erfordrades.

För att den föreslagna åtgärden skulle medföra den nytta, som därmed afses, vore det naturligtvis nödigt, att publikationerna utsändes någorlunda i den mån utgifningen sker, exempelvis hvar 14:e dag, samt till vederbörande direkt pr post.

Den ökade kostnad för publikationernas utgifvande, som häraf för-
anleddes, skulle säkerligen ej belöpa sig till större summa än 1,000 à 1,500 kronor pr år.

På grund af hvad sålunda anförts, hemställes vördsamt,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Svensk författningssamling måtte på sätt, här ofvan föreslagits, tillställas Riksdagens medlemmar, samt, därest så skulle befinnas nödigt till bestridande af onkostnaderna härför, höja anslaget å andra hufvudtiteln med erforderligt belopp.

Stockholm den 26 januari 1912.

Rikard Hagberg.

I motionen instämma:

Nils Larsson.

Bernh. Eriksson.

Erik Andersson.

Gustaf Gustafsson.

Johan Forssell.